

**Hrvatska agencija za poštu i
elektroničke komunikacije
Jurišićeva 13
10 000 Zagreb**

Fax: +385 (0)1 4920 227

Zagreb, 28.10.2011. godine

PREDMET: Javna rasprava - Pravilniku o načinu i uvjetima pristupa i zajedničkog korištenja elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme

Poštovani,

obzirom da je Hrvatska agencija za poštu i elektroničke komunikacije (dalje u tekstu HAKOM) dana 06.10.2011. g. otvorila javnu raspravu o novom Pravilniku o načinu i uvjetima pristupa i zajedničkog korištenja elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme, ovim putem Amis Telekom d.o.o. (dalje u tekstu Amis) u nastavku dostavlja svoje prijedloge i komentare.

Trenutni Pravilnik na snazi je od početka 2009. godine što nam govori da je u praksi primjenjivan skoro 3 godine, pa uzevši u obzir dosadašnja iskustva predlažemo izmjenu Tablice 9. u članku 6. Pravilnika na način da se odredbe o kapacitetima kabela i maksimalno dozvoljenom promjeru kabela korigiraju tako da odražavaju temeljno načelo pravilnika, a to je maksimalno razumno iskorištavanje slobodnog prostora na ravnopravnoj i zajedničkoj osnovi.

Naime, Amis vjeruje da je maksimalno razumno iskorištavanje slobodnog prostora na ravnopravnoj i zajedničkoj osnovi direktno vezano uz promjer kabela, ali ne na gornju vrijednost kapaciteta kabela tj. broj niti. Također, kapacitet kabela u nekom promjeru je podložan izmjenama sukladno razvoju tehnologije, a na istu operator ne može. Isto potvrđuje praksa vodećih proizvođača kabela čiji produkti su danas znatno manjeg promjera, a istovremeno višestruko većeg kapaciteta tj. sadrže višestruko veći broj niti nego što to Pravilnik propisuje za neki određeni promjer kabela. Naravno, razumno je zadržati donju granicu broja niti kako bi se izbjegla situacija u kojoj bi netko npr. potencijalno postavljao kabel od 12 niti čiji promjer iznosi 15 mm, a što se ne bi moglo svesti pod maksimalno razumno iskorištavanje slobodnog prostora.

Također, u novom prijedlogu Pravilnika HAKOM je u Tablici 10., u koloni „Kapacitet mikrokabela“ dodao napomenu „(orijentaciono)“, iz čega se može zaključiti da je i HAKOM uočio problematiku gore opisanog odnosa između maksimalnog kapaciteta i maksimalnog promjera kabela.

Nadalje, Pravilnik je iz tehničkih razloga predvidio dozvoljene tolerancije debljina stijenki cijevi malog promjera, a zatim uvažavajući iste odredio maksimalne promjere kabela koji mogu biti postavljeni unutar tih cijevi. No, s određenim gornjim graničnim vrijednostima promjera kabela, Pravilnik je bez objašnjenja smanjio iskoristivost slobodnog prostora u cijevima malog promjera, pa tako imamo situaciju da je max. dozvoljeni promjer kabela u cijevi MC 16/12 ograničen na 8 mm, iako je tehnički izvedivo u istu postaviti kabel do 10 mm. Isto se ponavlja kod cijevi PE 20 čija je vanjska stijenka 2,4 mm, a propisani max. promjer kabela je ograničen na 11 mm, iako je tehnički izvedivo uvući kabel do 13,5 mm.

Dodatni argument predloženoj korekciji najvećih dozvoljenih promjera kabela jest i činjenica koja proizlazi iz samog Pravilnika, a to je da niti MC 16/12 niti PE 20 cijevi nisu predviđene za uvlačenje dodatnih mikrocijevi uz postojeći kabel, pa u tom slučaju nema razloga za ostavljanje nesvrshodnog viška slobodnog prostora unutar tih cijevi. Na ovaj način je umanjena iskoristivost slobodnog prostora unutar cijevi, a istovremeno se s tim ostavljenim slobodnim prostorom ne postiže nikakva dodatna vrijednost u pogledu razumnog iskorištavanja, kao niti fleksibilnost u sustavu glede održavanja i zaštite.

Također, iako je Pravilnikom je predviđeno da se u cijev malog promjera PE 32 uz postojeći kabel promjera 18 mm mogu uvući do 2 mikrocijevi MC 7/5,5, isto ne bi trebalo biti razlog da se ne dopusti postaviti kabel većeg vanjskog promjera od predviđenih 18 mm. Naravno, ako je to tehnički izvedivo i ukoliko se zadržava fleksibilnost glede održavanja i zaštite. Kroz ovaj primjer se može vidjeti da će u PE 32 cijevi ostati neiskorišteni slobodni prostor, koji će se možda potencijalno u budućnosti popuniti s do 2 mikrocijevi, ali će npr. u bližem vremenu potrebe za velikim brojem niti kao u slučaju svjetlovodne distribucijske mreže, dovesti do situacije gdje ovakvo ograničenje operatoru nalaže postavljanje većeg broj pojedinačnih kabela promjera do 18 mm, a zbog čega mora snositi i nekoliko naknada za korištenje EKI na određenom kabelskom pravcu. Dok je isto potencijalno bilo moguće realizirati uvlačenjem samo jednog kabel od 22 mm.

Isto tako, nikako se ne smije zaboraviti da je Tablica 9. ustvari temelj za obračun naknade za korištenje EKI i PO od strane HT-a, pa tako trenutni Pravilnik operatoru korisniku propisuje postavljanje kabel od 10 mm u cijev PE 20 (iako isti može biti u MC 16/12), a zatim HT obračunava naknadu za korištenje cijevi malog promjera koja je skoro dvostruko veća od naknade za mikrocijev.

Iz navedenog proizlazi da će HAKOM, ukoliko prihvati prijedlog, na odgovarajući način morati izvršiti korekciju Odluke od 5. veljače 2010. g. (klasa: 344-01/09-01/965) kojom je određena troškovna usmjerenost cijena zajedničkog korištenja EKI i PO, na način da mikrocijevi i cijev malog promjera PE 20 budu u istoj cjenovnoj kategoriji tj. da se PE 20 cijev za potrebe obračuna tretira kao mikrocijev.

S poštovanjem,
Amis Telekom d.o.o.